

Garborg Arne
(norvég – 1851-1924)

Tavaszi

Földön, vízen új életár:
Ó hát tavasz lön végre már!
Fényben ragyog a tiszta ég,
új élettől a kedvem ég!

Oly szép az istenadta fény
langy földön, tenger hús vizén!
Sütkéreznek a nagy hegyek,
a napfürdő olyan meleg!

Ó, a pacsirta fenn dalol
a levegőben valahol;
zengő dalának szűk a tér,
mindjárt az égbe ér.

A puszta sziklapart felül
a víz fölé sirály repül;
csattog, cseveg ezer madár,
zeng tőle rét, berek, határ.

Minden szorongást old a nap,
meleghullám szívembe csap,
áldott hevén úgy szívom át
a tenger friss, sós illatát.

Fa ágán bimbó serkenő,
álmos bokor, fű újra nő;
sóhaj fakad fel, kél a dal...
Ó, boldog, aki fiatal!